

Көлү – сикәт, көлөп яшәү мәслихәт!

ISSN 0136-7110

ЧАЯН

САТИРА ҺӘМ ЮМОР ЖУРНАЛЫ

ИЮНЬ * 2021 * КАЗАН

6

Валерий ТАРАСЕНКО

«Всё покупается и продается,
Жизнь откровенно над нами смеется.
Мы негодуем, мы возмущаемся,
Но продаемся и покупаемся».

Гомәр һӘЙЯМ

ДӨРЕСЕН ӘЙТСӘК:

Бу балалар – сез төзегән
Жәмгыять корбаннары...
Ә без, ә без шул тормышка
Гамсезлек кылганнары.

Карап торып ил жимерттек,
Дошман булдык дусларга,
Белә торып "алкашлар"га
Рөхсәт бирдек таларга.

Калды картлар пенсиянең
Сәдака хәтлесенә.
Яшьләр качты чит илләргә,
Эшче – эт типкесендә.

Әхлак бетте, тел тигзәләр
Алласы-мулласына.
Зур түрәләр сарай сала
Халкының акчасына.

Олигархлар күп үрчедә,
Юк иде элек алар.
Монда тормый, читтә яшәп
Этлек эшләп яталар.

Керде илгә начар вирус,
Америка модасы.
Анда ниләр кылансалар –
Хәзер монда барысы.

Телевизорда үтереш –
Атыш, урлаш һәм ришвәт.
Тәрбия юк, онытылды,
Акчаң булса – шул әйбәт.

Урамнарда ни телисең
Шуны эшләргә ярый.
Әнә берәү мылтык тоткан –
Мәктәпкә, ахры, атлый.

Берәүнең юк анда гәме,
Сора: "Кая барасың?"
Атып китә бит үзеңне,
Кем ул, белми каласың.

Йә берәүнең баласыдыр,
Кисәтергә ярамый.
Утыртырлар тик үзеңне,
Суд дәрәслек карамый.

Ә балалар, ә балалар...
Кан йотып сыкраулары... –
Күп үтәргә туры килер,
Ахры бу сынауларыны.

Алмаз ХӘМЗИН

ШОМБАЙ болай диде...

Хөрмәтле Чаян! Чираттагы тапкыр күңелсез нәтижәгә килдем: безнең халыкта экологик тәрбия бөтенләй юк икән. Уйлап карагыз. Күптән түгел безнең ишегалдында чүпне аерым жыю өчен контейнерлар куйдылар. Аларга хәтта сурәтләр дә ясап куелган – кайсына ниндиен ташларга. Ә йортларда яшәүчеләр элеккечә бөтен чүпне бергә өяләр...

М. МИФТАХОВА

КАЗАН

Шомбай аганы укучыбызның хаты бик кызыксындырды.

– Минемчә, ул хаклы түгел, – диде аксакал. – Безнең халыкта экологик традицияләр элек-электән килә. Исегездәме, элек чүп чиләгенең төбенә полиэтилен урынына кәгазь хәяләр иде, сөтне пыяла банкаларга бушатып саталар, ә шешә-банкаларны кабул итү нокталарына илтәп тапшыралар иде... Бүгенге экологларга бу турыда хыялланасы гына кала!

МИН КЕМ ИКЭН...

...Эшлэр бара алга таба,
Кагазь тулы портфель селкэм.
Зур начальник кызын тага;
Мин кем икэн, мин кем микэн!

Ары барсам, бире килсэм,
"Фэланев кияве" дисэм,
Жылы урын, оклад исэн;
Мин кем микэн, мин кем микэн!

Тузлар белэн гүлэйт итэм,
Торырга Мәскәүгә күчәм,
Су урынына коньяк эчәм;
Мин кем микэн, мин кем микэн!

Алтын таулар вәгдә итәм,
Киләм-китәм, туйны көтәм,
Телдән төшми "жаным", "иркәм",
Мин кем микэн, мин кем микэн!

Бүгөн иртән йөгереп килсәм,
Начальниктан жыллар искән –
Креслосыннан очып төшкән, –
Мин кем идем – мин шул икән.

Вячеслав ШИЛОВ

Василий АЛЕКСАНДРОВ

“Эт кешенең дуствы” дигән сүзләр безгә балачактан таныш. Ләкин соңгы вакытларда алар арасынан кара мәче узды бугай. Дүрт аяклы дусларыбыз чылбырдан ычкынган диярсең – алар өерләргә жылынып, кешеләргә һөжүм итәләр, аерым ишегаллары һәм урамнар ғына түгел, ә зур төбәкләр өчен дә җитди уңайсызлыklar тудыралар. Узган ел эчендә генә Татарстан буенча 10 мең кеше тешләнган. һәм бу гажәп түгел, чөнки республикабыз монда да алдыңгы сафларда – ул хужасыз этләр саны буенча илдә беренче урынны тоты. Туған жиребезнең авылшәһәрләре һәм юллары буйлап 24 мең дүрт аяклы зат йөри. Бу сан акынча, әлбәттә – туу күрсәткеләрен арттыру өчен аларга ана капиталы кирәк түгел бит.

Әлеге кадәр этләр тарафыннан аяклары тешләнган һәм ыштаннары ертылган граждандарга әллә ни игътибар итмиләр иде: кем белән булмас – төзәләр әле, имеш. Әмма соңгы вакытта кешеләргә ау киң колач алды. Мисал өчен, Биектау районының Шигали авылында эт өере ир кешегә һөжүм иткән. Әгерҗе районында бер хатынны тешләгәннәр. Арча районында яшәүче егеткә исә бәхет елмайган. Ул хайваннардан заман технологияләре – ноутбук салынган сумка ярдәмендә котылган. Ярый әле, гаджет зур һәм авыр булган. Егетнең күргән зыяны берәз курку, ертылган ыштан һәм ватылган ноутбук белән генә чикләнган.

Еш кына җитди очраклардан соң башкарма комитетлар тарафына чара күрү турында мөрәҗғәгатьләр кертелә. Кайчагында жинаять эшләре дә кузгатыла. Гадәттә, барча мәшәкатләр жирле хакимияткә йөкләнә: хайваннарны стерилизацияләү турындагы законны үтәү – аларның турыдан-туры бурычы. Ләкин чиновниклар белдерүенчә, моның өчен каралган акча җитми...

Яшел Үзән районы Осиново авылында 11 яшьлек малай белән булган вакыйгадан соң (аны, бәхеткә, кот-

Котылган дуслар

карып калдылар) гамәлдәге хужасыз этләрне тоту, стерилизация, вакцинация турындагы таләпләрнең, йомшак итеп әйткәндә, уйланылмаган булуы ачыкланган. Эт колагына беркетелгән сары йә яшел төстәге алканың аның кешеләргә карата дустанә мөнәсәбәтен белдерә алмый икән. Өстәвенә, этнең

агрессивлык дәрәҗәсен нәрсә буенча билгеләргә – өрү көче буенчамы, әллә тешләнгәннәр саны буенчамы? һәм иң гажәп нәрсә: стерилизация үткән этләрнең яңа туған көчәкләр ияртеп йөрү очраклары теркәлгән. Бу нәрсә – эволюциянең яңа стадиясеме, әллә бюджет суммаларын үзләштерүнең яңа ысулымы? Бу йомгакның очына чыгу да артык булмас иде...

Көтелмәгән нәрсә: бу хәлдә әлеге дә баягы “чүп реформасы” да үз ролен уйнаган. Тыгыз капкачлы яңа чүп баклары кулланышка кертелү сәбәпле, хужасыз этләр гадәттәге туклану урыннарыннан мәхрүм калганнар. Ә ачык ул эт холкын да танымаслык итеп үзгәртә ала.

Татарстанда ғына түгел, Россинең башка өлкәләрендә дә охшаш хәл хөкем сөрә. Бөтен ил буенча котырылган өерләр акрын ғына кешенең яшәү мөхитен яулый. Күрше Башкортстанда, мәсәлән, үз йорты каршында 4 яшьлек нәни тешләнган. Пермьдә этләр көтүе 58 яшьлек хатынга ташланган, ә Ухта шәһәрләндә чыгырыннан чыккан хайваннар ир белән хатынга һөжүм иткән...

Әмма, ни дисәк тә, хәлне үзгәртү юнәлешендә чаралар күрелә. һәрхәлдә, Татарстанда. Бездә, кешеләргә ауны туктату максаты белән, хужасыз хайваннар өчен приютлар булдыру һәм стерилизация эшләрен контрольдә тоту өчен 2,2 миллиард сум каралган. Бу “эт проблемасын” хәл итәргә ярдәм итәрме – монысын вакыт күрсәтер. Планнар буш сүз генә булып калмасын иде...

Людмила САФИУЛЛИНА

Александр АЛЁШИН

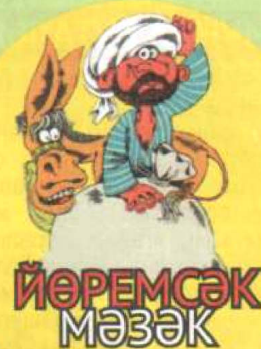
Сезнекен белмим, ә үз хатыным өчен
жаным тыныч:
ул бер генә кешене ярата!

Виктор ФЁДОРОВ

Виктор БОГОРАД

– Чын ирләрне аяз көнне чыра яндырып эзләсәң дә табалмыйсың!

– Бәлки, төнлә ут кабызмый гына эзләп караргадыр?

Элеккеге бизнес: башта кешегә нәрсә кирәген бел, һәм моны ничек эшләргә икәнән уйла.

Хәзерге бизнес: теләсә нәрсә уйла, шуннан соң сатып алучыңны бу нәрсәнең аңа кирәклегенә ышандыр.

– Әгәр вокзалга барып, минем төшәмнә каршы алсаң, мин сиңа 500 сум бирермен.

– Ә ул килмәсә?

– Ул чагында мең сум!

Быел диңгезгә, коронавирус булу сәбәпле, бармыйм. Моңа хәтле акчам булмау аркасында бармаган идем.

Ире идәндәге үлчәүгә баскан да корсагын эчкә тарткан.

Хатыны:

– Корсагыңны үлчәүгә баскач тартып тору мәгънәсез!

– Мин бит цифрларны күрергә теләм.

Кешелеккә чыкканнарны халык арасында күрмәсәң.

– Әлү, исәнмесез. Мин белдерү буенча шалтыратам – сезгә сәркитип-референт кирәк икән.

– Әйе, ул урын әлегә буш.

– Үзем турында ниләр язарга? һөнәремне әйтергәме, телләр белүемнеме, компьютер белән эш итә белүемнеме?..

– Бернәрсә дә кирәкми. Купальниктан төшкән фотографиягезне жибәрегез, ә калганын без үзебез ачыкларбыз.

Берәү дустанә янына киңәш сорап килгән: өйләнергәме, өйләнмәскәме?

– Өйләнсәң дә, өйләнмәсәң дә, барыбер үкенәчәксең, – дип җавап биргән дустанә.

– Ни өчендер, хатынының “шәп ир” дигән сүзеннән соң “тиеш” сүзе бара.

МУНЧА БУТАЛЫШЫ

Бу хәл Яңа Кәшер авылында була.

Бер урамда яшәүче ике күршенең исе-ме Гөлчирә икән. Бу ике гаиләнең дә мунчасы бар. Янәшләрендә генә мунча салырга өлгереп житмәгән Нурулла һәм Гөлназ яши. Алар йә Илдус хатыны Гөлчирә мунчасын, йә икенче йорттагы Гөлчирә мунчасын ягалар. Бервакыт жәйнең бик ямьле аяз жылы көнөндә Илдус белән Гөлчирәгә кунаклар килеп төшә. Алар барысы, жылышып, ишегалдына чыгып, көлөшөп сөйләшөп утыралар икән. Көтмәгәндә бәрәңге бакчасы сукмагынан битборыны кызарып пешкән Нурулла килеп чыга. Ул үзәнә, күзен текәгән хужабикәгә мәрәжәгать итеп:

– Гөлчирә, хуш, рәхмәт, мунча хөрмәтенә, бик яхшы булды. Мунчаның кайнар суы бар иде, ләкин салкын суы гына булмады, – ди.

Бөтен кунаклар бернәрсә аңламыйча аптырашка кала.

Шул вакыт Нурулла кунаклар арасында утырган хатыны Гөлназны әрләргә керешә:

– Ә син нишләп мунчаны якканда кайнар су гына ташыдың, салкын су да ташып булмый идемени?..

Гөлназ, чак кына көлеп жибәрми калып, аклан башлай:

– Соң бит мин мунчаны Илдус Гөлчирәсенә түгел, икенче Гөлчирәләрдә яккан идем.

Чынлап та, Илдус Гөлчирәсе мунчасына кунакларының иң соңгысыннан Зәкия апа кереп, салкын суны бөтенләй бетереп чыккан була, ә Нурулла, мунчаларны бутап, ялгыш Илдус Гөлчирәсе мунчасына кергән, тик кайнар су белән генә юынып чыгарга мәжбүр булган.

Яшәргә кызыграк булсын өчен, тормыш үзе шундый мазәкләрне тудыра бугай.

Анастасия ВАСИЛЬЕВА

Ринат АБЗАЛОВ

ШИГЫРЬ ҮРГӘНДӘ...

Яңа уйлар, фикер тусын өчен,
Тынлык зарур, диләр, ижатка.
Чумар өчен илһам дөнъясына,
Чын ялгызлык кирәк ир-атка.
Минут саен колак итең ашап,
Теңкәләргә хатын тимәсен,
Үтүгемне рәтлә, тузан суырт,
Чүпне чыгар, ялкау, димәсен.

...Шагыйрь булсам, мин дә, ялгыз калып,
Туглар идем даһи фикерләр,
Ятар иде һәр кич кәгаземә
Менә дигән бөөк шигырьләр;
Ялгызлыктан сихри көчләр алгач,
Янар иде очкын күземдә,
Һәм каләмем үзе язар иде,
Илаһи нур күреп йөземдә...

Тик шулай да, жаным-тәнем белән
Ижат диңгезендә йөзгәндә,
Галәм белән бер дулкынга кереп,
Шигырь юлларымны үргәндә,
Жанны ярып искә төшәр иде
Күрше якта хатын йөргәне,
Йомшак кына ишегемне шакып,
Чәй кайнады, жаным, дигәне...

Илдар НӘФИЕВ

Василий ШИМБЕРЕВ

Эволюция

Эволюция күренешен, минемчә, солдат хезмәте мисалында карау уңайлырак. Армиягә әле бернинди мөнәсәбәтә булмаган малайны, ягъни допризывникны алыык. Үтә гади, оешып житмәгән зат. Аңа гадәттә төрле көтелмәгән уйлар һәм гамәлләр хас. Ул хәтта фәнни тикшеренү объекты булырга да лаек түгел.

Ә менә хезмәткә чакырылган егет, призывник – бу инде бөтенләй башка нәрсә. Аның башында ачык, төгәп фикерләр очраштыргалый. Анда инде акыл билгеләре – курку, кимсенү һәм өмет кебек тойгылар бар. Болары сөйгән кызының аның кайтуын көтү-көтмәвенә бәйле, әлбәттә.

Ләкин армиягә алыну ул әле үзгәреш түгел, ә алгарышка этәргеч кенә. Әдәпле, әмма катгый этәргеч! Тик аңа бирешергә дә, бирешмәскә дә була. Монысы инде үзеңнән тора. Аның ысуллары житәрлек. Шуңа күрә бу турыда артыгын сүз куертып тормаска да була...

Хәзер яңадан сүз башына – допризывникка кайтыйк. Ул – табигатьта материал тәңгәлләге булмаган, буш зат. Армия сүзлегендә аның өчен аерым сүз дә юк. Ул бары тик солдатның яралгысы – дәрәс тәрбия нәтижәсендә генә күпсанлы хезмәт баскычларын үтәп, башта – "дед"ка, ә аннары эволюциянең иң югары ноктасына – дембельгә, ә ахырда жәмгыять әгъзасы – Гражданинга әверелергә тиешле зат!

Ә менә кызы ул Гражданинны сагынып көтәп алырмы?... Бу сорауга инде бернинди фән дә җавап бирә алмый.

Сергей АНДРИАНОВ

Александр АЛЁШИН

Абам!

СУГА АККАН МИЛЛИОННАР

Мөһим стратегик объект – Түбән Кама сусаклагычы тирәсендә жәнжал кыза. "Түбән Кама сусаклагычын эксплуатацияләу идарәсе" федераль учреждениеһе һәм "Патрон" шәхси саклау предприятиеһе дамбаны тәүлек бие саклау турында килешенү төзөгән булганнар. Бу жаваплы эшнә 15 сакчы башкарырга тиеш булган, ә чынлыкта исә аларның саны алтыдан артмаган, алары да объектта сирәк-мирәк кенә күренеп киткән. Әмма хезмәт хакын бөтенләй да тулысынча алып барган. Тикшерү эшләре тәмамлангач, елгыр егетләргә законсыз рәвештә 10 миллион сумнан артык акча күчерелгәнә ачыкланган.

ЧЕМОДАН КАРАКЛАРЫ

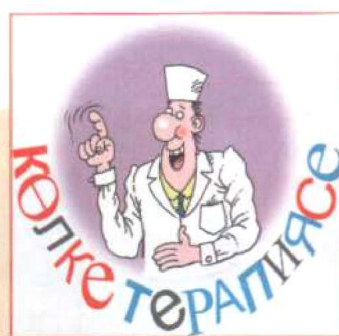
Казан аэропортының алты хезмәткәре пассажирларның чемоданнарыннан әйбер урлауда капкан. Караклар эресен-вагын аерып тормаганнар. Аларда ноутбук, мобиль телефон, биш пар балалар кроссовкасы, ике шешә арагы һәм хәтта чәч бөдрәләтү жайланмасы да табылган. Урланган әйберләренң гомуми бәясә йөз мең сум тәшкит иткән.

ТАШТАН – АКЧА

Чистай районы Аделша авыл жирлегенәң элекке башлыгы буш урында акча ясарага өйрәнгән. Берзаман ул авыл өчен тоннасын 600 сумнан 700 тонна вак таш сатып алган, ә килешенүдә башка сумма – тонна өчен 700 сум күрсәтелгән булган. Аермасы жирле эшмәкәрәң счәты аша чиновникның кесәсенә күчеп утырган. Авыл эшкураының бизнес сәләтенә суд бәя бирәчәк.

ДАН КАЗАНУ ЫСУЛЫ

Казандагы 4 нче номерлы автотранспорт предприятиеһенәң ике ремонтчысы ижтимагый чөлтәрдә дан казануырга булганнар. Аларга автобусның алгы пыяласын алыштыруырга кушканнар. Иске пыяланы гадәти юл белән алу аларга күңелсез төелгәндир, күрәсең – егетләр аны чүкәч белән ватып, гамәлләрен смартфонга төшергәннар. Ләкин бу юл белән жәмгыять алдында күтәрелү барып чыкмаган – икесен дә хезмәт дисциплинасын һәм куркынычсызлык техникасын бозган өчен эштән чыгарганнар.

Александр БРЮХАНОВ

СӘЛАМӘТ БУЛЫГЫЗ!

Табибка бардым.

– Доктор, – дим, – муеныма нәрсәдер булды. Борыйм дисәң, шыгырдый башлай...

– Эштәндәр бу, жанкисәгем, – диде табиб, муенымны капшап карагач. – Ничава, башыгызны жылкәгә батырыбрак йөрсәгез, бетәргә тиеш...

– Тагын әле сырт авырта, түзәрлек түгел...

Ул минем сыртыма карап алды.

– Әйе, ул сезнең бик шәптән түгел икән шул, – диде ул. – Бакчада күп эшлисездер. Ничә сутый инде?

– Алты, – дидем мин турыдан-туры.

– Шулай дип уйлаган идем дә. Мин сезгә берәз бөкрәебрәк йөрергә тәкъдим итәр идем, шулай итсәгез, авыртулар бетәргә тиеш...

– Бөкрәйсәм, эчем борчый башлай...

– Эч шундый нәрсә инде ул, бөтен кешенеке дә авырта, – дип тирән сулап куйды табиб. – Төрле юк-бар ашыйбыз, авызга алмасылык нәрсә эчәбез! Сезнең очракта бүксәнә кул белән тотып йөрергә кирәк, авыртуы кимесен өчен...

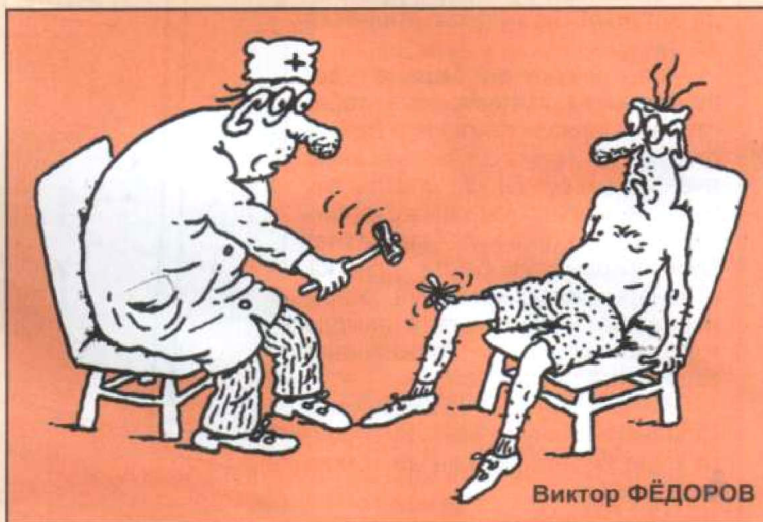
– Тагын әле, аяк та сызлаштыргалый...

– Ә ул сезнең бала чактан ук сызлы торгандыр, әйеме? Футбол уйный идегезме?

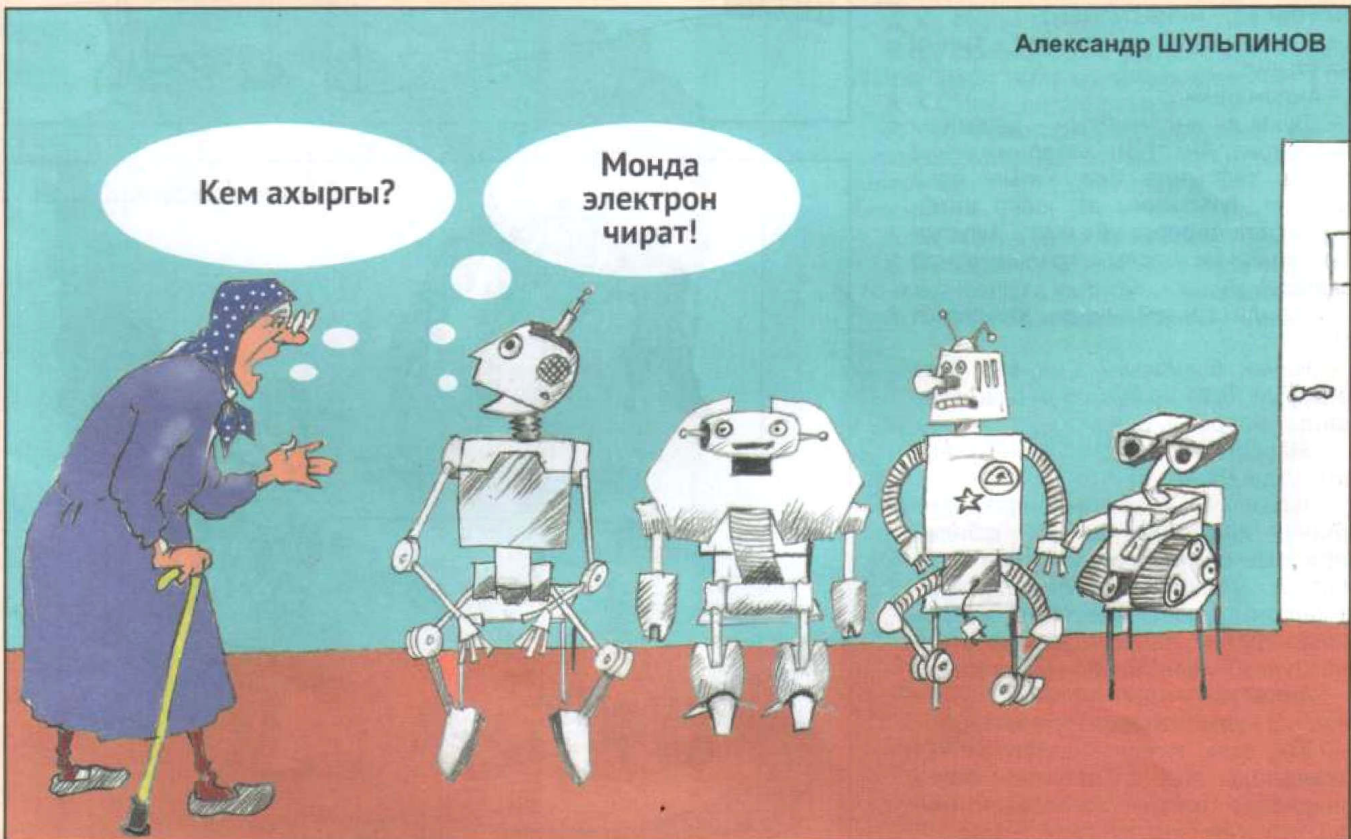
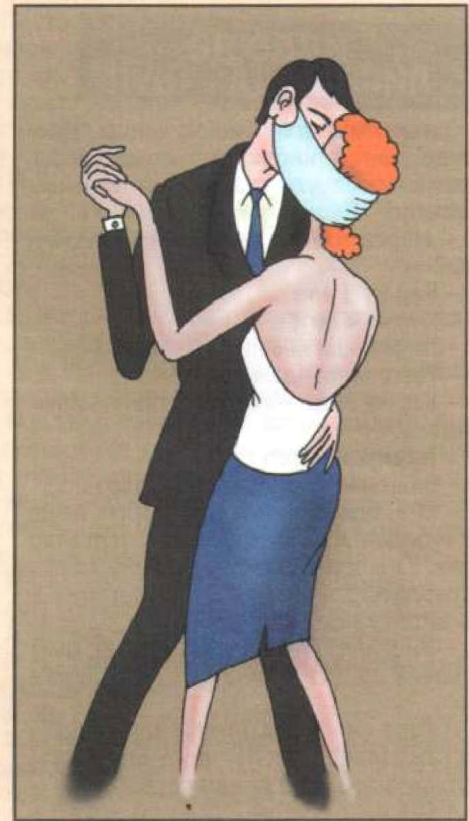
– Уйный идем бугай... – дип исемә төшердем мин. – Нишләргә соң, доктор?

– Берни дә эшләмәскә! Күргәнемчә, сез моңа инде ияләнеп житкәнсез, менә шулай, авырткан аякка аксап йөрегең... Ә буш кулыгыз калтырамасын өчен, аның белән авыррак сумкаларны йөртегең... Шулай итсәгез, йөрешегең әйбәтләнер... Сәләмәт булыгыз!

Мин урамга чыктым һәм анда берәз бөкрәйгән, башларын жылкәләренә батырган, кулларына авыр сумкалар тоткан кешеләрне күрдем... Аларның яхшырак күрер өчен чекрәйгән күзләрендә безнең түләүсез медицинабыз өчен әйтеп бетергесез горурлык балкый иде...

Виктор ФЁДОРОВ

Илдә дә, ЛИФТТА ДА – ШУЛ!

Әхмәт лифтта бикләнеп калды. "Диспетчер" дигән кнопкага төртүе булды, динамиктан ачулы хатын-кыз тавышы ишетелде.

– Нәрсә килеп чыкты инде сезнең анда?

– Карагыз әле...

– Күрмим бит!

– Лифтымда ябылып калдым!

– Үзегезнекендәме?

– Юк ла инде – государственныйны-кында...

– Төгәлрәк әйтеп сөйләгез...

– Бишенче йорт, икенче подъезд...

– Ә-ә, беләм – ипотека йорты. Анда әле түбәдән ага, һәм фасадтан плитәләр коела. Югыйсә күптән түгел генә сафка бастырдылар, инде лифты да эшләми... – дип әйтеп куйды диктофон.

– Әйе, әйе! Нәкъ шулай. Ага да, тама да, коела да... Сез миңа булышырсызмы соң?

– Кара син моны, нинди хәйләкәр! – дип гажәпләнде диспетчер. – Бер сәгать та утырмаган, инде ярдәм сорый...

– Сез диспетчермы, әллә түгелме?! – Әхмәт тавышын күтәрә төште. – Сезнең бурыч бит ул – миңа булышу!

– Ә синең бурыч бу очракта – тыныч кына утыру!

– Аңламадым...

– Шуны да аңламыйсың – башыңны эшләт берәз. Аңлатам: хәзер жиденче йортның лифтында бер хатын бала табып ята. Тугызынчы ае, юләр диген инде, лифтта йөрергә уйлаган... Ашыгыч ярдәм килгәнче барлык көчләр шунда ташланды!

– Монда минем нинди катнашым бар!

– Ничек булмасын? Син бит бала тапмыйсың! Түз – ир бул... Һәм башкалар турында уйларга өйрән...

– Нәрсә-ә-ә?! – дип гажәпләнеп сүзен сузды Әхмәт.

– Тугызынчы йорттагы лифтта бер компания инде берничә көн юбилей үткәрә – шыңшымыйлар! Ә күрше йортта яшәүче сантехник та синең кебек ябылып калган – унбишенче катта батарея шартлап, бөтен подъезддагылар йөзә. Менә шундый хәл! Синеке әле хайран...

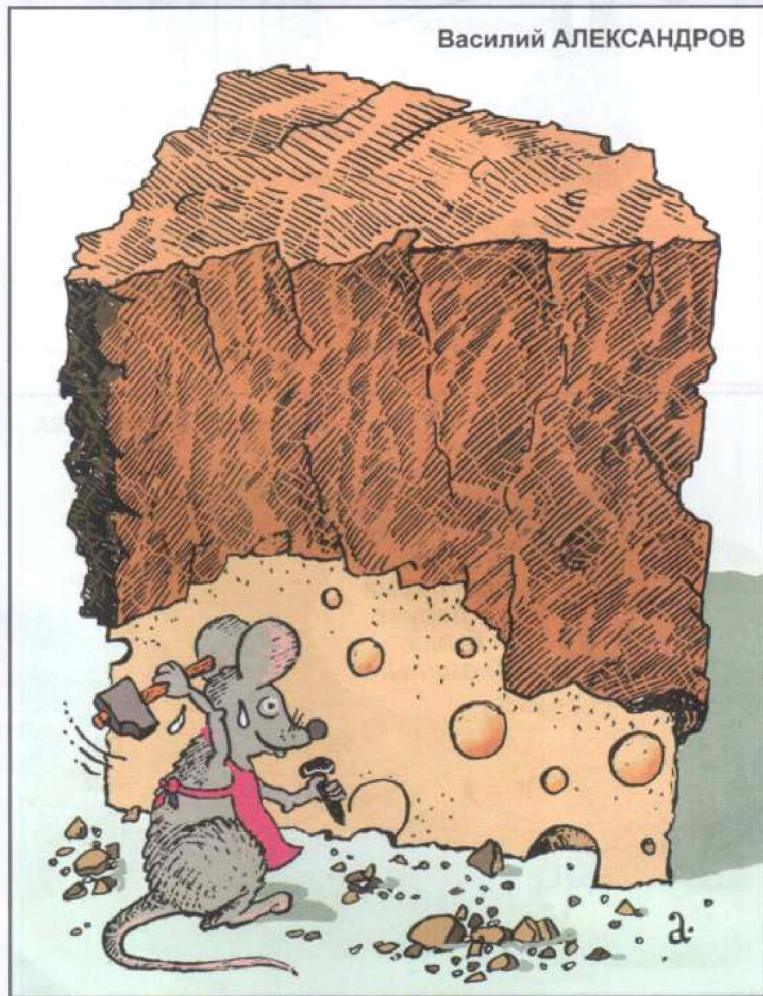
– Аңлайм... – дип уфтанып куйды Әхмәт. – Ә күпме көтәргә туры килер?

– Юк, озак түгел! – дигәндәй тынычландырды аны диспетчер. – Менә, кемнәрнедер тоткарларга киткән омончылар бушагач, сиңа да вакыт житәр..

Василий АЛЕКСАНДРОВ

БЕР ФИКЕРГӘ – ИКЕ КАРАШ

Рашат Низами: Россия табәкләрдән (бигрәк тә Татарстаннан) салым акчасын каерып ала, аннары – теш пастасын кысып чыгарырдай итеп, фәлән процентын кире өләшә.

Алмаз Хәмзин: Рашат дус, син бу хәлне теш пасталары белән бутап маташма инде, тот та әйт – талый, диген.

Р. Н.: Телевизор экраннарында Соловьев Кремль сандугачы булып сайрый, Кисилев исә чиле-пешле сәяси песәл болгата...

А. Х.: ...һәм җәмгыятьтә – коточкыч вакыйгалар...

Р. Н.: Сакалыңның озынлыгына караганда, акылың кыскарак булырга да мөмкин.

А. Х.: Акылымның нинди икәнлеген белдертмәс өчен, мин сакал йөртмим.

Р. Н.: Күк йөзен җиде катлы, диләр. Мин аны җитмеш җиде катлы – мәңгелек чиксезлек дип күз алдына китерәм...

А. Х.: Кайчагында күз алдына китерә алмаслык уйлар уйлап ятасың син, Рашат дус – яз шигырьләреңне!

Р. Н.: Теләсә нинди күңелсезлекне оныта белсәк, тиз картаймабыз, Алмаз туган!

А. Х.: Картайталар шул, бәгъзеләр...

Р. Н.: Бер елның түгел, бер көннең кадерен белү кыйммәт, минемчә.

А. Х.: Безнең илдә бигрәк тә!..

Р. Н.: Акчаны дәрәс итеп санар өчен дә яхшы бармаклар кирәк.

А. Х.: "Кармакка" эләгәсез килмәсә!..

Р. Н.: Мәхәббәт барлыгына ышанучылар бар, ышанмаучы бар. Боларның кайсысы хаклырак?

А. Х.: Ләкин без түгел!

Р. Н.: Тормыш безгә үзеңне табар өчен түгел, үзеңне "иҗат" итәр өчен бирелгән,

А. Х.: Менә дигән фикер!

Р. Н.: Алкоголиклардан алып күп кенә полководецлар да хатын-кыз өстендә үлгән, диләр. Нәрсә, секс шулкадәр әһәмиятле фактор микәнни?

А. Х.: Монда иң әһәмиятлесе – үлгәннәр...

Р. Н.: Белмисеңме, игезәк бала тапкан аналар өчен икеләтә капитал түләнә микән?

А. Х.: Моның җавабын син Путиннан бел!

Ринат АБЗАЛОВ

ТАНЫЙ АЛМЫЙМ ҮЗЕМНЕ

Бар иде лә чаклар!

Киң болында

"Мине ал" дип тора һәр гөле.

Йөзәр тапкыр бер көн эчендә без
Гашыйк идек, Мәжнүн шикелле...

...Соңгы вакыт нидер үзгәрдә күк,
Таный алмыйм һич тә үземне.

Кызлар күргәч йөрәк шашып типми,
Читкә борам никтер йөземне.

Алтымыш тулды бары...

Яшьлек дәрте

Беркая да, юкса, китмәде –

Әллә магнит кыры тыныч түгел,

Әллә глобаль жылыну хикмәте...

Абаму!

ЗУР ЮУ

Санкт-Петербуртта өйдө банк оештырган йорт хужаларын тоткарлаганнар. Йорт мәшәкәтләре арасында булдыклы хатын-кызылар гражданның шикле керемнәрен чистага әйләндергәннәр. Бу максат өчен алар 16 ялган фирма файдаланганнар. Оперативниклар финанс отчетлары документларын һәм печатларне кухняның тәрәзә төбөндә тапкан. Бизнес шулкадәр уңышлы булып чыккан ки, дүрт ел эчендә банкир ханымнар ярты миллиардка яқын «пычрак» акча «юйп», комиссиядә 33,5 миллион сум акча эшләгәннәр.

ЕРТЛАЧ УРЛАУ

Ростов өлкәсенең Каменск-Шахтинский шәһәрәндә полиция бүлегеннән кеше урлаганнар. Ашот М.ны акча таләп итүдә шикләнеп тоткарлаганнар һәм аны ватанына депортацияләргә әзерләгәннәр. Әмма булышка аның иптәше килгән. Ул полиция формасы киеп бүлеккә үтеп кергән, оператив гамәлләр башкару өчен тоткарланучыны алам, дип белдергән. Полиция хезмәткәрәннән бернинди документ та сорамыйча һәм аның үжәтлегенә бирешеп, шикләнелүчене жибергәннәр. Дөрөс, дуслар ерак китә алмаганнар, берничә сәгәттән икесе дә рәшәткә артына эләккән.

КАБЕР ЧЕМПИОНАТЫ

Новосибирскида «Кабер чиксезлеге» дигән исемләнган тизлеккә кабер казу буюнча Бөтенроссия чемпионаты уздырылганган. Эшнәң сыйфатын чокырга табут салып тикшергәннәр. Кабер казырга 38 минут вакыт сарыф итеп, Омск командасы жиңүче булган. Оештыручылар мондый ярышлар һөнәрне популярлаштыру һәм зиратка яшыләрне жәлеп итү өчен кирәк дип белдерә.

ЧИК БУЕ ИНЦИДЕНТЫ

Бельгия фермеры очраклы рәвештә Францияне кечерәйткән. Ул жир сөргәндә, аңа комачаулаган ташны 2,5 метрга күчәргән. Әмма таш гадәти генә булмаган – ул Бельгия һәм Франция арасында чикне билгеләгән һәм анда 200 ел, Наполеонның Ватерлоо сугышында жиңелүеннән бирле, торган. Дипломатик жәнжал булдырмас өчен, фермерга ташны тарихи урынына кире кайтарырга тәкъдим иткәннәр, югыйсә бу мәсьәләне 1930 елдан бирле эшләми торган Франция-Бельгия чик бую комиссиясен тапшырырга туры киләчәк.

Вячеслав ШИЛОВ

Анастасия ВАСИЛЬЕВА

БАШКА ИЛДӘ

Клуб гомер-гомергә авылның үзенә күрә тормыш үзәге иде – монда һәрвакыт төрлө байрамнар, жыелышлар, концертлар һәм яшьләр өчен дискотекалар уздырылып килде. Ул инде күптәннән төзөлгән, тора-бара яраксыз халга килгән иде. Ниһаять аны ремонтлау өчен акча табылды. Ул акчаның күпмесе кая киткәндер, Ходай ғына белә, тик шулай да бер ел дигәндә клубны рәткә керттеләр.

Эшләр тәмамлангач, күрсәтергә шәһәр түрәләрен чакырдылар. Концерт әзерләнде. Катгый күрсәтмә житкерелде: барча катнашучыларга иң шәп киёмнәрен кияргә, калганнарга, нәчәлникләр алдында авылны уңайсыз халга куймас өчен, клуб тирәсендә уралып йөрмәскә.

Концерт бик шәп узган, жирле талантлар җыр-биюләре белән кунакларны таң калдырганнар. Тәнәфес вакытында бер түрә ханым урамга һава суларга чыккан. Клуб яныннан иске шыгырдавык велосипедларга атланып, Бичура белән хатыны узып баралар икән.

– Бу нинди шамакайлар?! – дип чыраен сыткан ханым. Клуб өчен бизәклә йөзлекләр ясап урнаштырган Мирзахит шул тирәдә маташа икән. Ул аңлатып биргән:

– Бу безнең пенсионерлар...
– Пенсияләре күпме инде аларның? – дип кызыксынган кала кунагы.
– Ун мең тирәсе бардыр, – дип җавап биргән Мирзахит.
– Сумнар беләнме? – дип гажәпләнгән ханым.
– Әйе, сумнар белән – дигән Мирзахит.
– Алар беркайчан да эшләмәгәннәрдер...
– Юк, үзе гомер бие тракторда җир сөрдә, ә хатыны фермада сыер сауды...

– Безнең илдә шундый акчага яшәп буламыни? – дип гажәпләнгән түрә ханым.

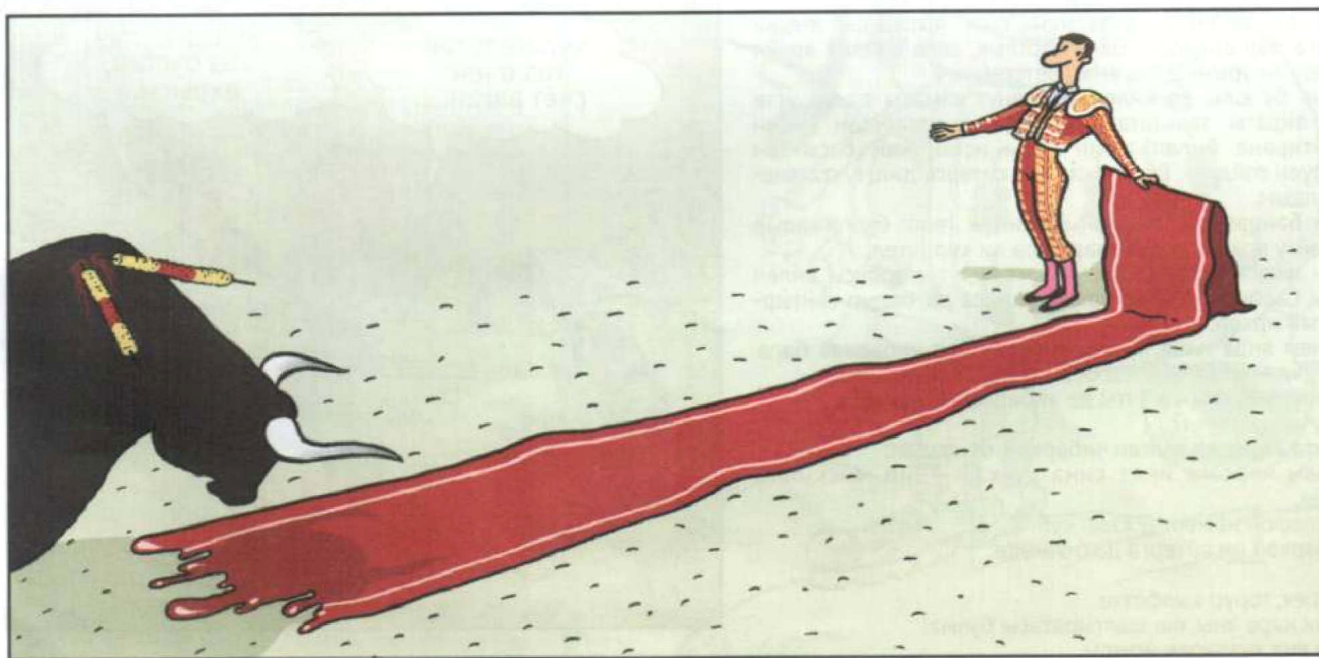
– Сезнең илдә булмыйдыр, – дигән Мирзахит, – ә безнекендә бөтенесе дә шулай яши...

Һәм, кулын болгап, өенә таба юнәлгән.

Зөлфәт ШАҢИӘХМӘТОВ

Вячеслав ШИЛОВ

Василий АЛЕКСАНДРОВ

АМУР ФӘЛӘХ КЫТЫКЛАРЫ

БӘРӘҢГЕ ЖЫЮЧЫЛАР

Узган гасырның житмешенче еллары. Ул елларда көз житүгә мәктәп укучыларын колхоз басуына, бәрәңге-чөгендер жыярга йөртәләр иде.

Балалар өчен, мәктәп классларында сәгәтьләр бую дәрестә утыруга караганда, бермә-бер рәхәт, билгеле. Шуңа күрә беренче көннәрдә хәтта "икеле мичкәләре", тәртип ягы чамалы булган укучылар да күмәк эштә бик теләп катнаша. Ләкин тора-бара алар бу бертөрлелектән дә туя һәм эштән качуның төрле ысулларын эзли башлый.

Көннәрдән бер көнне авыл читендәгә бәрәңге басуына бардык. Сыйныф житәкчесе Алмаз абый, бармагы белән төртә-төртә, безне санап чыкты. Ике малай юк: Рафис, Газизжан.

– Берәрегез беләме, нишләп алар бүген эшкә чыкмаган икән?

Жавап иштелмәде.

– Ярар, кичкә таба өйләренә сугылып чыгармын, – диде Алмаз абый.

Ә без тракторга тагылган "бәрәңге алгыч" актарып чыгарган бүлбеләргә жыярга керештек.

– Тәк, балалар, мин тиз генә өйгә кайтып киләм, таралмагыз, әнә чиләк каплап бәрәңге пешерегез, – диде Алмаз абый төшкә аш ялына тукталгач.

Ашыга-ашыга ихатасына кайтып житте Алмаз абый. Тиз генә капкалап алды, мал-туарын караштыргач, кече йомышын үтәргә дип, бакча ягындагы бәдрәфкә юнәлде.

Шулчак бакча башындагы алмагачлар янында мәшкүлчә малай-шалайны шәйләп алды ул. Тавыш-тынсызгына алар янына атлады. Якынарак килеп караса: көпәкөндөз Алмаз абыйның алма бакчасына караклар кәргән! Ике малай: Рафис, Газизжан...

– Һайт! – дип куйды малайлар янына сиздермичә генә килеп баскан Алмаз абый. – Нәрсә, бәрәңге агачта үсәме әллә?

Укытучының бакчасы бер мизгелдә бушап калды. Әбәттән соң эш урынына килсә, ике малай да, берни булмагандай, иптәшләре белән бәрәңге чүпләп йөри...

АВТОБУСТА

Яңа ел төнендә шәһәрнең Үзәк чыршысы янына байрамга барган идек. Әллә картлык, әллә... Кеше артык күп жыелган урыннарны өнәп бетермим.

Менә бу юлы да килеп ун минут чамасы вакыт үтте микән, андагы тавыштан, петарда шартлатудан бөтен әйләнә-тирәне биләп алган сасы истән кан басымым күтәрелүен тойдым. Тизрәк кайтып китәргә дип, тукталышка юл алдым.

Әле байрамның башланып килүе генә булгангадыр инде, кайту ягында торучылар әллә ни күп түгел.

Мин яшәгән урамга баручы маршрут автобусы килеп туктады. Салонда утырып урын булмаса да, басып кайтырга шактый иркен.

Минем яндагына купшы киенгән бер чибәркәй бара. Янәшәсендә баскан килеш бер исерек йокымсырый.

Кинәт ул күзләрен ачты да чибәркәйгә төбәлдә.

– Ручкаң бармы?

Башта аптырап калган чибәркәй, берәздән:

– Һәм нәрсәгә инде сиңа ручка? – дип мыскыллы елмайды.

– Телефон номерын язып куй.

Чибәркәй ни әйтәргә дә белмәде:

– ?!

Исерек, горур кыяфәттә:

– Тик кара аны, еш шалтыратасы булма!

Һәм янә күзләрен йомды...

Герман ОГОРОДНИКОВ, «Чаян» № 4, 1999

Виталий ФЕОКТИСТОВ, «Чаян» № 18, 1993

Бакчадагы бәдрәфегезнең тәрәзәсен йөрәк формасында кисеп куймасагыз да була иде бит инде – шулчаклы мәхәббәттән ваз кичтегезмени?!

- Доктор, бер тешне суырту күпме тора?
- Мең сум.
- Биш минут эшлаган өчен мең суммы?
- Теләсәгез, бер сәгатькә суза алам.

– Кадерлем, синең туган көнеңә нәрсә бүләк итим: смартфонны әллә алкамы?
– Тун бүләк ит һәм бер кесәсендә смартфон булсын, ә икенчесендә – алкалар.

Егетләр, әгәр күзләре – чия, күкрәге – алма, буй-сыны груша кебек кыз очратсагыз... Бу – мәхәббәт түгел! Бу – сезгә витамин житми дигән сүз! Жиләк-жимеш ашарга кирәк!

Бармен танышына сөйли:
– Шулхәтле зур кайгы! Кичә безнең даими клиентыбыз үлдә. Дйбәт, бик шәп кеше иде. Һәр көнне алтышар кружка сыра һәм бер шешә арагы эчә иде.
– Нәрсәдән үлгән соң ул?
– Анысын белмим.

Фермадагы сарыкларга инвентаризация ясау уңышсыз тәмамланды. Көтүнең яртысын санау белән, комиссия һәрчак йокыга тала.

– Официант, мин бит ике порция ит сораган идем. Ә сез берне генә китергәнсез.
– Гафу итегез. Ашыгып, аны икегә бүлүргә онытканмын.

– Ә сез кайда ял итәргә очасыз?
– Мин очарга куркам шул...
– Сез очар алдыннан курыкмас өчен, берәз эчеп куегыз.
– Эчсәм, миңа монда да рәхәт!

– Официант, сезнең шницельнең тәме суган кушып тапталган өй тапочкасын хәтерләтә!
– Әй Аллам! Ниләр генә ашарга туры килмәгән икән сезгә үз гомерегездә...

Юрий КУХАРЕНКО

Максим СМАГИН

ЭЙЛЭНДЕРЕП ЙӨРТӨЛӨР

Хөрмөтлө редакция! Әлмөт районындагы Яңа Нәдер авылы янында Зәй елгасы аша салынган күпер күптән ремонт ясарлык хәлдә иде. Менә хәзер инде ул, жимерелеп, йөрөп булмас рәвешкә керде. Бала-каза килеп чыкканчы аның аркылы чыгу бөтенләй туктатылды, һәм әйләнеп узар өчен билге куйдылар. Әмма Нәдер белән Тайсуган авылы аша әйләнгөчтән үтү бер дә жайлы түгел – тар, кыек-мыек, чокыр-чакырлы юл тагын да куркынычрак. Ә машиналар агымы күпер юктыктан һич тә кимеми...

Әлегә күпер салуга тотынган берәү дә юк. Ул шул килеш – жимерек. Ахрысы, аны төзәтсә уйламыйлар да. Түрәләр, бердәм килешеп, уйлаганнардыр – халыкны "әйләнгөчтән юл туры" дигән мақалыга ышандырып, тинтерәтеп маташалар.

Э. ГАЛӘВИН

ӘЛМӨТ

БАКЧА ВӘХШИЛӘРЕ

Кадрле Чаян! һәр кешенең авылы турында мактанып сөйләрдәй истәлекле урыннары бар. Безнең Ключида ул атаклы алма бакчасы иде. Аны ике гасыр элек дворян токымындагы хужалар утырткан булган. Әйе, аларга рәхмәтебез зур иде...

Күптән түгел билгесез "башкисәрләр" агачлар шау чәчәккә күмелгән вакытта бөтен алмагачларны төпләп-турап чыктылар. Бу бит әле югары мөнбәрләрдән табигатьне саклау турында бертуктаусыз сөйләп торганда һәм тарихи истәлекләренең әһәмияте, эко-туристлыкны жәелдерү максатларын күздә тотып уйлаганда!

Аңлашыла, мондый кыргыйлык район һәм Казан житәкчеләренең ризалыгы белән эшләнгәнә көн кебек ачык. Кемнәр файдасына бакчаны юк иткәнә генә билгесез. Әмма шунысы мәгълүм: зур керем, файда артыннан куып, әлегә бәндәләр бөтен нәрсәне жир белән тигезләргә дә әзерләр. Ямь, гүзәллек, саф һава, хәтер, тарихи кыйммәтләр аларны кызыксындырмый.

Ключи авылы халкы

ЮГАРЫ ОСЛАН районы

Юрий КУХАРЕНКО

ЮККА ӘЙТМӘСЛӘР

Тормышта булган бөтен шәп нәрсә йә законсыз, йә әхлаксыз, йә симерүгә китерә.

Кешенең ялгышуы табигый, ә ялгышларда башкаларны гаепләү – тагын да табигыйрак.

Сәгәте булган кеше төгәл вакытны белә. Сәгәтьләре күп булган кеше берни дә белми.

Сездән ике яшыкә кечерәк белгеч – тәжрибәсез, ә биш яшыкә өлкәнрәге – заманадан артта калган картлач.

Бу дөньяда күп күрергә теләүчеләр өчен яктылык та, теләмәүчеләр өчен караңгылык та житәрлек.

Вак мәсьәләләр тиз чишелә, ә әһәмиятлеләре беркайчан да чишелми.

Мәсьәләләр чишүдән ерак кешеләр, гадәттә, югары әхлаклы була.

(Тәжрибәле хезмәткәрләр мәжлесеңдә язып алынды.)

Русларда "Пушкин — наше всё" дигән әйтем бар. Без, татарлар, Тукайга карата нәкъ шул ук сүзләргә әйтә алабыз. Чөнки барыбыз да балачактан аның "Туган тел"ен көйләп, "Шүрәле"сен укып үскән халык. Безнең Тукай ул бөек шагыйрь генә түгел, татар әдәбиятына, шигъриятенә, юмор-сатирасына нигез салучы да, актив җәмәгать эшлеклесе дә.

Ул әдәбиятка беренче рус революциясе елларында, азатлык идеяләре белән рухланган халык җырчысы булып килә. Казанда эшли башлагач, Тукай Г. Камал, Г. Коләхмәтов,

Ф. Әмирхан, Х. Ямашев кебек алдынгы интеллигенция вәкилләре белән аралаша, "Әл-Ислах" редакциясендә эшли, "Яшен", "Ялтыролт" сатирик журналларында хезмәттәшлек итә.

Кыска гына гомере эчендә Габдулла Тукай искиткеч бай мирас калдыра, тирән мәгънә һәм ялкынлы хис белән сугарылган күпсанлы әсәрләр тудырырга өлгәрә. Ул — үзенең иҗаты белән татар поэзиясе үсешендә яңа эпоха тудырган шәхес.

КЫЗЫК ГЫЙШЫК

Тирләп, эссе көндә койнырга теләп,
Бер кеше салкын су алды бер чиләк.
Өст-башын салган; вәләкин шикләнә
Су салырга тәнгә, чөнки чиркәнә.
Бер куя жиргә чиләкне, бер тотә;
Нишләсен мискен — суык су куркыта.
Күп азаптан соңра гайрәткә килеп,
Суны җилкә аркылы читкә сибеп
Куйды да, — син нечкәләп бер бак сана: —
«Әл дә тәнгә тимәде», — дип шатлана!

Мин моны яздым, бу — гыйшкым миследер;
Чөнки гыйшкым нәкъ минем шул төследер.
Мин сөям, хәтта ки гаҗылымнан шашам —
Сөйгәнәмнән шүрәле төсле качам.
Юлда күрсәм, күз йомам, күрмим, имеш;
Ут йотып янсам да, сер бирмим, имеш!
Бер шигърь язсам да, ялган кул куям,
Мин сөйгәнне белмәсен дип куркудан.
Тугъры килсәм, сүз сөйлим салкын гына,
Булса да күкрәк тулы ялкын гына.
Бер хәбәр бар: ул хәзер киткән бугай;
Шәһренә күптән барып җиткән бугай.
Кайда ул миннән жибәрмәк хат-сәлам?!
«Белми китте, күп шөкер», — дип шатланам.

Белми дим дә, бәлки, «белгәндер» әле!
Әллә инде белгәнән белдермәде?
Аңламыйм, төшмим дә аңлау касдына,
Шигъреми жәйдем аягы астына;
Өйнә җиткәнче басып кайтса аңар,
Шагыйре зур илтифатыннан санар.

ШАГЫЙРЬ

Еллар үтеп, бара торгач картайсам да,
Бөкрем чыгып бетсә дә, хәлдән тайсам да, —
Күңлем минем яп-яшь калыр, һич картаймас;
Жаным көчле булып калыр, хәлдән таймас.

Күкрәгемдә минем шигърь утым сауымы?!
Күтәрәм мин, карт булсам да, авыр тауны;
Күңлемдә көн һаман аяз — һаман да яз,
Шагыйрь күңлендә кыш булмый да кар яумый.

Булмамын, юк, картайсам да, чын карт кеби,
Утырмам тик, юк-бар теләк тели-тели;
Менмәмен мин, Ходай кушса, мич башына,
Шигърьләрдән килер миңа кирәк жылы.

Жырлый-жырлый үләрмен мин үлгәндә дә,
Дәшми калмам Газраилне күргәндә дә;
«Без китабез, сез каласыз!» — дип жырлармын,
Жәсәдемне туфрак берлә күмгәндә дә.

ПАР АТ

(өзек)

Бер тавыш килде колакка, яңгырады берзаман:
«Тор, шәкерт! Життек Казанга, алдыбызда бит Казан».

Бу тавыш бик ачты күңлем, шатлыгымнан җан яна:
«Әйдә чап, күчер, Казанга! Атларың ку: на! на-на!»

Әйтә иртәнге намазга бик матур, моңлы азан;
И Казан! дәртле Казан! моңлы Казан! нурлы Казан!

Мондадыр безнең бабайлар түрләре, почмаклары;
Мондадыр дәртле күңелнең хурлары, оҗмахлары.

Монда хикмәт, мәгърифәт һәм монда гыйрфан, монда нур;
Монда минем нечкә билем, җәннәтем һәм монда хур...

ТУГАН ТЕЛ

И туган тел, и матур тел,
Әткәм-әнкәмнең теле!
Дөньяда күп нәрсә белдем
Син туган тел аркылы.

Иң элек бу тел берләп
Әнкәм бишкәтә көйләгән,
Аннары төннәр буга
Әбкәм хикәят сөйләгән.

И туган тел! һәрвакытта
Ярдәмчә берләп синең,
Кечкенәдән аңлашылган
Шатлыгым, кайгым минем.

И туган тел! Синдә булган
Иң элек кыйлган догам:
Ярлыкагыл, дип, үзем һәм
Әткәм-әнкәмне, Ходам!

ЕГЕТ ИЛӘ КЫЗ

Егет:

Сөям чүмеч кеби борныңны, жаным,
Җашыйк булдым, тәмам бетте мәҗалым.
Жанашым, аһ, иләк аузыңны үпсәм!
Ни кайгы, инде мин шул чакта үлсәм.

Кыз:

Мәхәббәтсез! Лыгырдый шунда жукны,
Үзеңдә килмәгән җир бер дә жукмы?

Егет:

Ачуланмасана, Гайниҗамалым,
Сине мин кимсетеп әйтмим лә, жаным.
Синең төсле матур кызлар сирәк бит,
Хатын алсаң, иләк, чүмеч кирәк бит.
Сине алсам, чүмечле һәм иләкле
Булам ич — акча туздырмак кирәкми.

ЮЛӘРЛӘР АВЫЛЫ

Сатирик хикәя

(Ахыры. Башы алдагы санды.)

Реклама яхшы эшләде – ул көнне Фазлылар өеннән кеше өзелмәде. Кибет янындагы такта исә язучылар белән тулды: “Мәтрүшкә сатарга калды-гызмыни инде?..” дип язучыларның авызын Фазлыларны яклаучыларның фикере томалады: “Пионервожаты зарплатасына яшәп кара син менә!..”, “Сатсалар ни, ошамаса алма!”, “Аларга да ничектер яшәргә кирәк бит инде...” ише сүзләр бихисап иде. Шулай итеп, һәркемнең иртәсе шушы такта яныннан башлана башлады. Сюрприз ясап, кайбер фотоларны Шәяхмәт төнлә дә элештергәләде.

Совет хөкүмәтен санга сукмыйча, Европачарак яши торган яшь бер гаилә бар иде авылда. Уллары туды. Панасоник дип исем бирделәр. Бәләкәчнең фотосы да пәйда булды тактада. Күз тимәсен дип йөзен зәңгәр изолента астына яшерделәр.

“Панасонигыбызга бүген алты ай...”, “Панасоникның алдагы ике теше чыкты...”, “Панасоник беренче сүзен әйтте – “окей” диде...”

Бәбигә карата фикерләр агылды гына: “Афәрин!”, “Күз тимәсен, бигрәк сөйкемле бала...” ишеләре белән бергә “сездә генә булды инде бала, достали уже!” дигәннәре дә бар иде.

Тиздән Шәяхмәт өлгерә алмый башлады. кулларына фотоаппарат тоттырып, аңа ярдәмгә дүрт малайны беркеттеләр...

Авыл кызды. Көне-төне кибет яныннан китмәделәр. Плотник Садри кушаматы хөрмәтенә тактаны “Стограмм” дип атадылар. Беркөнне тагын бер яңалык булып алды. Әлеге дә баягы Садриның мич кырында, трустик-майкадан гына гармун уйнап утырган фотосы эленде тактага. “Көе ишетелмәгәч, кызык түгел”, дип язды берсе. Шундук Вәдүт боерыгы белән такта янына батареядан эшли торган магнитофон китереп куйдылар. Теләгән һәркем Садриның карлыкканрак тавыш белән “Алмагачлары”на охшаш жыр сузуын тыңлый ала иде.

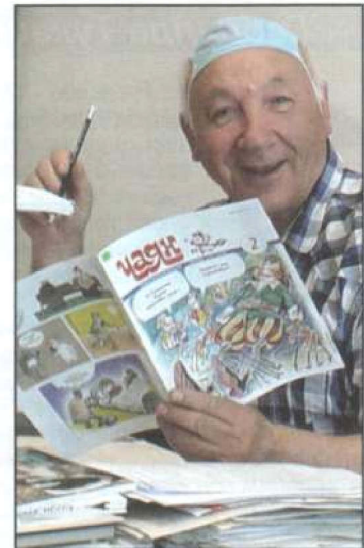
Көннәр бер-бер артлы сизелми дә узып китте. Габбасның санаторийдан кайтыр вакыты житте. Кайтты рәис. Кайтты һәм авызын ачып катып калды... Авылны танырлык түгел иде – бөтен урамнарны чүп үләне басып киткән, ашарга сорап фермада сыерлар мөгри, почта ябык, мәктәп ябык, кибет... Стоп!!! Нишли бу халык монда?.. Рәис кашларын жыерып теге әкәмәт тактага акыңрак килде. Шәяхмәт анда завклуб Ландышның ире Фәрхәт белән төшкән фотосын элгән һәм үзләренең үтенече буенча фото астына “Ходай бәхетебезне күпсенмәсен...” дип язып маташа иде. Габбас аның кулыннан ручканы йолкып алды:

– Нәрсә бу?.. Кем уйлап тапты моны?! – рәиснең күзләре акайган иде. Әкрән генә парторгны алга төртөп чыгардылар.

– Вәдүт! Корт чаккыры! Нәрсә бу, дим мин сиңа?!

– Бумы?.. Бу... – дип мыгырданды тегесе. – Садри тактасы бу. Стограмм.

– Бирермен мин сезгә сто граммыгызны! – Габбас жирдә яткан тимер торбаны алып бар көченә тактага китереп орды. – Марш фермага! Марш мәктәпкә! Марш кәнсаләргә! Мин сезнеме?.. Мин сезне... Рәиснең шашынулы чыраеннан өркөп калган халык эш урыннарына ашыкты. Кибет янындагы чирәмдә исә такта, кагазь кисәкләре, Панасоникның утызлап фотосы гына ятып калды..

Урамда эссе, +34 градус. Алмаз абый битлеген салырга оныткан. Нишләсен?.. “Чаян”га язылуның кызу көннәре бара.

КОНКУРС!

Кадрле дуслар! Туган тел һәм халыклар бердәмлеге елында “Чаян” журналы редакциясе “Чаянча чагу” дип исемләнгән юмористик хикәяләр конкурсы игълан итә.

1 июльдән 2021 елның ахырына кадәр сез редакциягә үзегезнең шаян хикәяләрегезне жиберәсез. Без, үз чиратыбызда, аларның иң шәпләрен сайлап алабыз, журналда бастырабыз һәм авторларны акчалата призлар белән бүләклибез.

Жигүчеләр өчен бүләкләр:

беренче урын өчен – 15000 сум;

икенче урын өчен – 10000 сум;

өчүнче урын өчен – 5000 сум.

Үзегезнең әсәрләрегезне редакциягә жибергәнчә chayan.ru сайтында конкурсның шартлары белән танышыгыз.

Хикәяләрегезне көтеп калабыз! Конкурста уңышлар сезгә!

**САТИРА ҺӘМ
ЮМОР ЖУРНАЛЫ**

1923 елдан чыга.

№ 6 (1907) июнь 2021

Баш редактор:

Р. И. ХӘЛИЛУЛЛОВ

Баш рәссам: А. АЛҖИШИН

Баш редактор урынбасары: Г. ЗАМАЛДЫНОВА

Үсеш бүлеге: П. СТАРОВЕРОВ

Редакторлар: Р. АБЗАЛОВ,

Л. САФИУЛЛИНА, А. ХӘМЗИН

Сайт редакторы: Л. ӘХМӘТОВА

Корреспондент: Г. СӨНГӘТУЛЛИНА

Дизайнер: Л. ФӘЛӘХОВА

Учредителе һәм нәшер итүчесе
«ТАТМЕДИА»
акционерлык җәмгыяте.

420047, Казан шәһәре,
Академическая урамы, 2

Матбугат һәм массакүләм
коммуникацияләре агентлыгы
ярдәмдә оештырылган.

Журнал

Роскомнадзор идарәсендә теркәлдә.

Теркәлү саны һәм вакыты:

ПИ № ФС77-44364, 23 март, 2011 ел.

«Журналга «Почта России» каталогы,
йә <https://podpiska.pochta.ru> онлайн аша
языла алалар.

Язылу индекслары:

РТ – П2438 (тат), П2440 (рус);

РФ – П7088 (тат), П7087 (рус).

Редакция материалларны авторларның
ризалыгынан башка редакцияләү-төзәтү
хокукына ия.

«ТАТМЕДИА» АҖ филиалы «Идел-Пресс»
типографиясендә басылды.

Басылып чыгу: 02.06.2021 ел.

Тираж – 3432 Заказ Е- 1684

Редакциянең адресы: 420066,
Казан, Декабристлар ур., 2.

Белешмаләр өчен телефоннар:
(843) 222-06-00, 222-05-54.

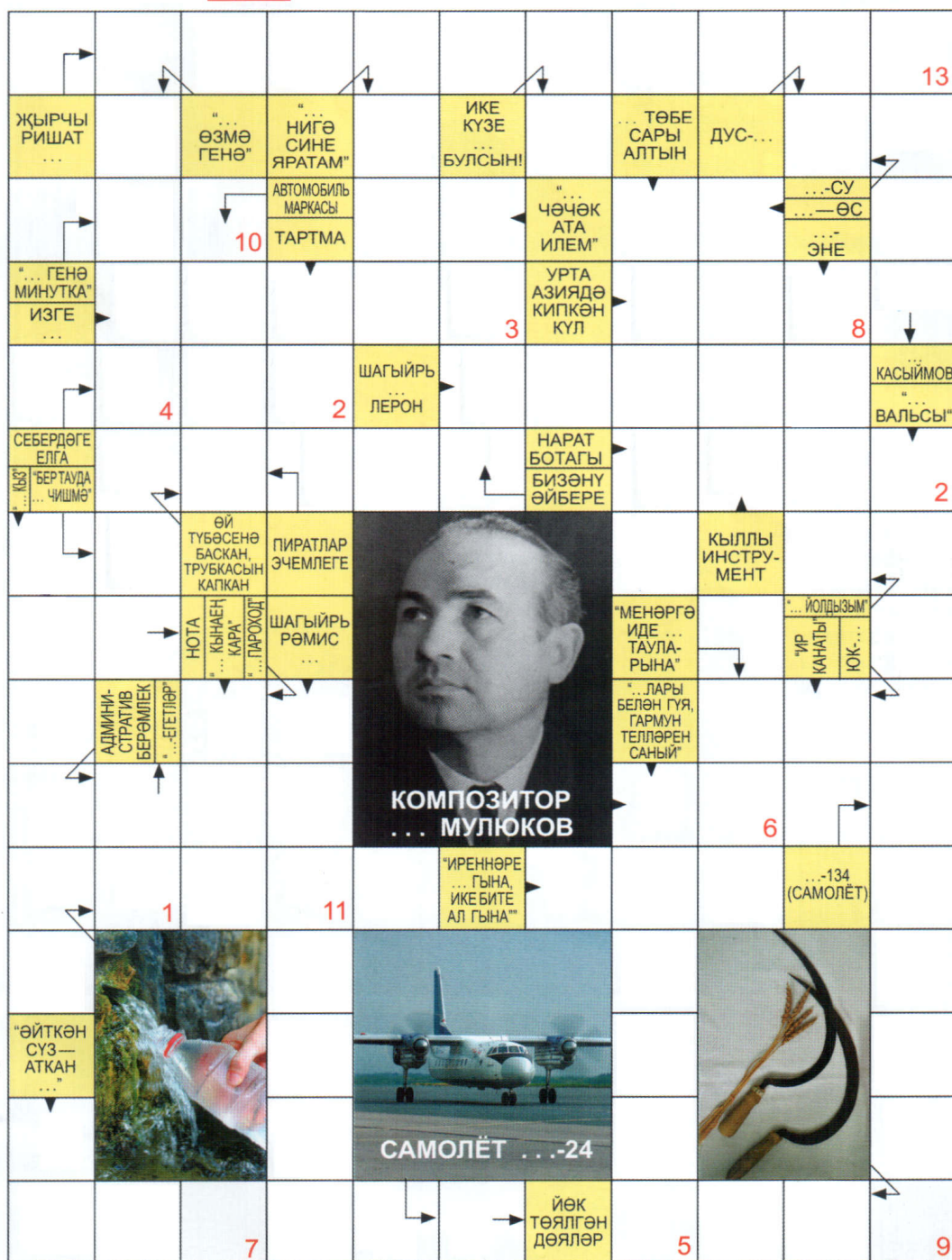
E-mail: chayan@bkr.ru

Сайт: chayan-journal.ru

Баяс ирекле

16+

Уйна да, уйла да!

1. Иң юмакай хатын?
2. Нәрсә ул тотрык-лылык?
3. Адвокат прокурор-дан нәрсә белән аерыла?
4. Түләүле медицина-ның төп максаты нәр-сәдә?
5. Хәерчелек ярлы-лыктан нәрсә белән ае-рыла?
6. Картлык кайчан башлана?
7. Кешедә һәм түрәдә нәрсә көрәшә?

ЖАВАПЛАР

1. Иң юмакай хатын – аял
2. Нәрсә ул тотрык-лылык – аял
3. Адвокат прокурор-дан нәрсә белән аерыла – аял
4. Түләүле медицина-ның төп максаты нәрсәдә – аял
5. Хәерчелек ярлы-лыктан нәрсә белән аерыла – аял
6. Картлык кайчан башлана – аял
7. Кешедә һәм түрәдә нәрсә көрәшә – аял

Жауаптарны түзү
СӨНГАТУЛЛИНА әзерләде.

Чаянвордны чишегез,
номерланган шакмактарда
жыр исемен укыгыз.
Журналыбызның
5 нче санындагы
чаянвордның
тикшерү сүзе –
«ӘГӘР БЕЛГӘН БУЛСАМ»

Беренче булып дөрес җавап җибәрделәр:

Г. БАҖАВЕТДИНОВ (Чаллы),
Н. НИКИТИНА (Чистай р-ны, Чуаш Ялтаны ав.),
Т. НУРГАЛИЕВ (Казан),
Б. ШӘЙХЕТДИНОВ (Алексеевский р-ны, Урта Тигәнәле ав.),
С. ШӘЙХУЛЛИН (Казан).

Жиңүчебез –
Казаннан

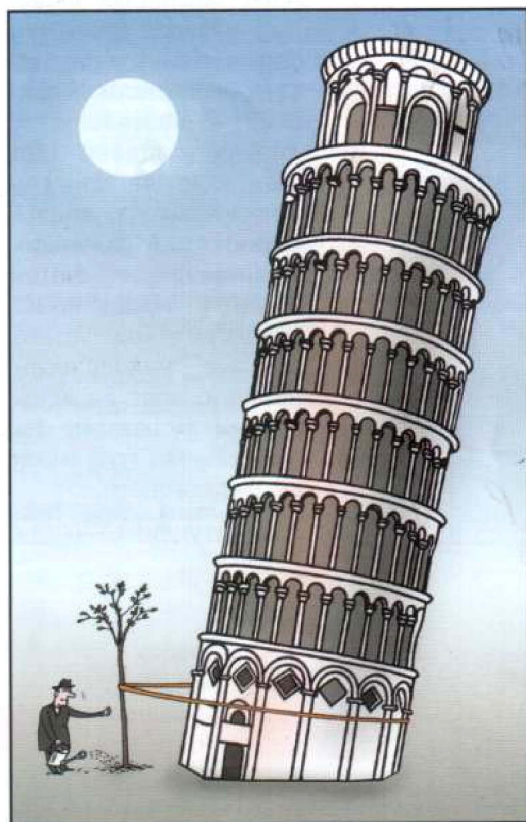
Тәлгат НУРГАЛИЕВ!

Валерий ТАРАСЕНКО – балык тоту судноларында диңгез гизүче. Шул ук вакытта төп эшеннән аерылмыйча, карикатура ижатынның тирәнлекләренә дә төшенә. Диңгез гизүче Тарасенконы хезмәттәшләре генә белсә, рәссам Тарасенконы бөтен ил белә. Илнең барлык юмористик басмаларында да алты меңнән артык рәсем бастырылган. Даими авторыбызның кабатланмас график стиле «Чаян» укучыларына да яхшы таныш. Валерий күптән түгел түгәрәк датасын билгеләп үтте. Ә бүгенге вернисаж – аңа бездән бүләк!

Үземнең
авокадома
шалтыратырға
хокукым бар!

Кадерлем, үлән­дә
йөр­мә, тал­пан
эләк­тер­сең!

